

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Janusz KOCHANOWSKI

RPO- 563156 -II/07/DZ

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Warszawa, 09/01/2008r.

Pan
Prof. dr hab. Zbigniew Ćwiąkalski
Minister Sprawiedliwości -
Prokurator Generalny

Wielce Szanowny Panie Ministrze

W dniu 11 lipca 2007 r. podjąłem z urzędu postępowanie w sprawie działań prokuratury podjętych wobec prokuratorów, którzy uchwalili apel Stowarzyszenia Prokuratorów RP o nieuleganie naciskom politycznym oraz o zachowanie apolityczności i niezależności.

Po dokonaniu analizy akt postępowania sprawdzającego Wojskowego Prokuratora Okręgowego w Warszawie (sygnatura akt Po. SI. 41/07), które miało na celu zweryfikowanie informacji, podanych przez p. prok. ppłk. Krzysztofa Parulskiego, mogących wskazywać na fakt używania prokuratury w sposób niezgodny z wymogami prawa, skierowałem w dniu 11 października 2007 r. wystąpienie do Naczelnego Prokuratora Wojskowego, w którym podniosłem szereg zastrzeżeń, co do poprawności rozstrzygnięcia Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Warszawie o odmowie wszczęcia śledztwa w tej sprawie.

W odpowiedzi z dnia 7 listopada 2007 r. Naczelny Prokurator Wojskowy poinformował mnie, że poddano analizie całość materiałów postępowania sprawdzającego w tej sprawie, a w szczególności zbadano sposób procesowego wykorzystania przez prowadzących postępowanie udostępnionej im przez ppłk. Krzysztofa Parulskiego wiedzy o możliwości popełnienia czynów niezgodnych z prawem przez osoby (prokuratorów) nie podlegające właściwości podmiotowej prokuratury wojskowej. Ponadto, kopię protokołu zeznań ppłk. Parulskiego przekazano pismem z dnia 26 lipca 2007 r., według właściwości, ówczesnemu Prokuratorowi Krajowemu, co - w ocenie Naczelnego Prokuratora Wojskowego - przy mniej rygorystycznym potraktowaniu wymogów formalno - prawnych, uznać trzeba za materialną formę realizacji procesowego obowiązku przedstawienia materiałów organowi właściwemu do ich oceny prawno - karnej. Nadto, z

cytowanej odpowiedzi wynika, iż sposób zadysponowania udostępnionymi materiałami postępowania nie jest znany Naczelnej Prokuraturze Wojskowej.

W związku z powyższym, pismem z dnia 25 listopada 2007 r. wystąpiłem do Prokuratora Krajowego z prośbą o poinformowanie mnie, jaki dalszy bieg został nadany tym materiałom, w szczególności, czy stały się one podstawą do wszczęcia postępowania mającego na celu procesowe zweryfikowanie informacji wynikających z zeznań p. Krzysztofa Parulskiego.

W odpowiedzi z dnia 7 grudnia 2007 r. Prokurator Krajowy poinformował mnie, między innymi, że Prokuratura Krajowa nie zlecała podległym jednostkom prowadzenia postępowań odnośnie zarzutów podnoszonych przez p. Krzysztofa Parulskiego, bowiem w tym zakresie stosowne postępowanie przeprowadziła uprzednio Wojskowa Prokuratura Okręgowa wydając prawomocną decyzję procesową.

Z korespondencji nadesłanej przez Prokuratora Krajowego wynika również, że ówczesny Prokurator Krajowy otrzymał z Wojskowej Prokuratury Okręgowej Warszawie pismo z dnia 26 lipca 2007 r. przekazujące mu zgodnie z właściwością dwie skargi na postępowanie prokuratorów z Prokuratury Rejonowej w Żyrardowie i Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz Północ, nadesłane uprzednio do Stowarzyszenia Prokuratorów RP, a przedłożone przez Krzysztofa Parulskiego przy okazji składanych przez niego, w postępowaniu sprawdzającym, zeznań wraz z odpisem protokołu jego przesłuchania, dokumentującym m. in. fakt procesowego przekazania skarg prowadzącemu postępowanie. Do podjęcia działań zmierzających do wyjaśnienia zarzutów podniesionych w skargach zostało zobowiązane Biuro Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej. Działania te - jak podkreślono w omawianej odpowiedzi - nie potwierdziły zasadności skarg dotyczących postępowania prokuratorów z Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz Północ i Prokuratora Rejonowego w Żyrardowie. Jedynie Prokurator Apelacyjny w Warszawie nie udzielił odpowiedzi Prokuraturze Krajowej na pismo z dnia 14 sierpnia 2007 r. dotyczące wyjaśnienia zarzutów odnoszących się do postępowania prokuratorów z Prokuratury Rejonowej w Żyrardowie, do czego został powtórnie zobowiązany pismem z dnia 26 listopada 2007 r.

W mojej ocenie, powyższa odpowiedź Prokuratora Krajowego nie ustosunkowuje się do istotnych okoliczności poruszonych w zeznaniach Krzysztofa Parulskiego, dotyczących działań funkcjonariuszy publicznych stojących - w jego ocenie - w kolizji z przepisami ustawy o prokuraturze, które zostały szczegółowo przedstawione w moim wystąpieniu z dnia 11 października 2007 r. Dotyczyło to w szczególności następujących kwestii:

- 1) wszczynania przeciwko prokuratorom postępowań dyscyplinarnych, które są efektem nieposzanowania uprawnień prokuratora do kształtowania swojego przekonania na podstawie przeprowadzonych dowodów ocenianych zgodnie z art. 7 Kpk;
- 2) nieprzestrzegania przez ówczesnego Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego zakazu ingerowania w tok poszczególnych postępowań karnych;
- 3) niewłaściwego stosowania przepisów o delegacjach prokuratorskich;
- 4) opisanej przez Gazetę Wyborczą w artykule „Odwołany prokurator nie dał się zastraszyć” sytuacji, w której Prokurator Apelacyjny we Wrocławiu groził Prokuratorowi Okręgowemu w Opolu odpowiedzialnością karną za wypowiedzi na konferencji prasowej w związku z odwołaniem go z pełnionej funkcji,
- 5) awansowania na stanowisko Zastępcy Wojskowego Prokuratora Garnizonowego w Szczecinie prokuratora, który był rekomendowany jako zwolennik PIS - u.

Otóż większość wskazanych w zeznaniach p. Krzysztofa Parulskiego nieprawidłowości dotyczy działań funkcjonariuszy publicznych, którzy nie podlegają właściwości podmiotowej prokuratury wojskowej. Kwestie te winny być wyjaśnione zatem przez powszechne jednostki organizacyjne prokuratury, zwłaszcza że czyny wskazane w zeznaniach p. Krzysztofa Parulskiego mogą wyczerpywać znamiona przestępstw ściganych z urzędu. W mojej ocenie, zawężenie przez Prokuraturę Krajową działań tylko do wyjaśnienia zasadności skarg, dotyczących postępowania prokuratorów z Prokuratorat Rejonowych Bydgoszcz Północ i w Żyrardowie nie znajduje uzasadnienia w treści protokołu przesłuchania w charakterze świadka Prezesa Stowarzyszenia Prokuratorów RP, który został przesłany ówczesnemu Prokuratorowi Krajowemu. Ocena prawno - karna tych zeznań winna być dokonana kompleksowo i powinna dotyczyć wszystkich podniesionych w nich kwestii.

W przypadku, gdyby Pan Minister podzielił stanowisko Prokuratora Krajowego, że zarzuty podnoszone przez p. Krzysztofa Parulskiego były objęte zakresem postępowania wyjaśniającego Wojskowego Prokuratora Okręgowego w Warszawie, to należy podkreślić, iż prokuratura wojskowa w ogóle nie zweryfikowała w sposób procesowy informacji podanych przez Prezesa Stowarzyszenia Prokuratorów RP, które odnosiły się do działań funkcjonariuszy publicznych wyłączonych spod właściwości prokuratury wojskowej. W takiej sytuacji procesowej Naczelny Prokurator Wojskowy winien spowodować podjęcie na nowo tego postępowania i przekazać materiały dotyczące wskazanych wyżej osób powszechnym jednostkom organizacyjnym prokuratury w celu prawno- karnej ich oceny (przy założeniu, że przekazany Prokuratorowi Krajowemu protokół przesłuchania p. Krzysztofa Parulskiego miał dokumentować tylko przekazanie dwóch skarg na postępowanie prokuratorów z powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury).

W związku z powyższym zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o zajęcie stanowiska w przedstawionej sprawie, a zwłaszcza odniesienie się do kwestii, czy informacje podane przez Prezesa Stowarzyszenia Prokuratorów RP winny być procesowo zweryfikowane, zwłaszcza że czyny wskazane w tych zeznaniach mogą wyczerpywać znamiona przestępstw ściganych z urzędu.

W załączeniu uprzejmie przedkładam Panu Ministrowi kserokopie korespondencji, na którą powoływałem się w powyższym wystąpieniu.

W załączeniu:

- wystąpienie do Naczelnego Prokuratora Wojskowego z dnia 11 października 2007 r.,
- odpowiedź z dnia 7 listopada 2007 r. (nr OPP - 201/07),
- wystąpienie do Prokuratora Krajowego z dnia 25 listopada 2007 r.,
- odpowiedź z dnia 7 grudnia 2007 r. (nr PR III Ko 3297/07).

Łączę wyrazy szacunku

/-/ Janusz Kochanowski